

Krachtig als
verschijning,
ontwapenend
door zijn hulpe-
loosheid in de
liefde. Benja
Bruijning (28),
een van de grote
acteerbeloftes
van nu, kon het
heel lang niet
geloven dat een
vrouw hem zou
willen. Actrice
Anna Drijver
bracht daar
verandering in.

tekst **Jonna ter Veer**
fotografie **Hans van Brakel@**
House of Orange

BENJA BRUIJNING

«*ik heb nog nooit
iemand versierd*»

Snel en ogenschijnlijk zonder gêne, trekt hij zijn overhemd uit, klaar om zich bloot te geven voor de fotograaf. «Mijn vriendin vindt dit altijd zo mooi, misschien moeten we dat laten zien», zegt hij, en wijst op de banen bij z'n heupen. Benja Bruijning lijkt op James Dean. Nonchalant, mannelijk, zware mysterieuze wenkbrauwen. Zijn baard, vorig jaar afgeschoren voor *De Bende van Oss*, moet blijven staan voor *Rain Man*. Na de fotoshoot strijken we neer in een café vlak bij zijn Amsterdamse appartement en hij bestelt een kruidenthee. Het is een aandoenlijk gezicht: James Dean die zelf de sterrenmix in zijn thee-ei schept.

Wat zie je als je in de spiegel kijkt? «De onvolmaaktheden. Mijn oog wordt daar naartoe getrokken waar het misgaat. Bijvoorbeeld deze foto's. Ik zie dunne armpjes, ik zie een scharminkel. Denk: wat een grote gok. Ik zie mijn haar: één grote onhandige massa. Maar deze foto's verbazen me ook: wauw, ben ik dit? Ik heb er altijd heel jong uitgezien. Pas op mijn vijftiende kreeg ik de baard

«Voor een
auditie ben ik
gespannen,
MAAR NIET
ONZEKER»

morgen. Ik wilde er best mijn werk van maken, maar ik wilde er niet veel voor doen. Toen ik auditie deed voor de Toneelschool dacht ik dat ik meteen zou worden aangenomen. Na *Dichter op de Zeedijk* had in de krant gestaan: alles was goed, maar briljant is de jonge Benja Bruijning, een recensie die ik waarschijnlijk nooit meer krijg. Dus ja, dan staat het zwart op wit, waarom zouden ze mij afwijzen? Dat deden ze wel, maar ik dacht: het moet een vergissing van ze zijn. Toen ik twee keer was afgewezen, is er een knop omgegaan. Dit was voor mij geen spel meer, ik wilde dit, meer dan wat ter wereld. De derde keer werd ik aangenomen. Als het te makkelijk is dan werk je er ook minder hard voor, denk ik.»

«IK ZIE EEN SCHARMINKEL met
een grote, onhandige massa haar»

in de keel. Ik moest mijn vrienden die jonger waren vragen om bier voor mij te halen, terwijl ik al zestien was. Maar ook letterlijk, als ik in de spiegel kijk: nu pas zou ik de jongen die ik zie als 'me-ner' aanspreken.»

Hoofd of hart? «Hoofd. Maar zonder hart kan het niet.»

Wat ervaar je als een grote afwijzing? «Acteren vond ik leuk om te doen, op mijn vijftiende speelde ik de hoofdrol in *Dichter op de Zeedijk*, daarna heb ik nog in *De Grot* gespeeld, in *Onderweg naar*

Zou jij jezelf kunnen wegcijferen?

«Weet ik niet, dat vind ik een moeilijke vraag. Ik denk dat een acteur dat niet kan. Anders word je dat niet. Je stapt in het voetlicht, dat is precies het tegenovergestelde van jezelf wegcijferen. Maar ik houd er niet van om in de *spotlights* te staan. (...) Ik vind het heel prettig om iets voor een ander te doen, maar van nature ben ik niet attent. Jij neemt een *Marie Claire* voor me mee, ik vergeet een cadeautje te kopen als ik naar een verjaardag ga. Dat heb ik van mijn moeder. Ik denk: ik ben er, voor jou. Dat vind ik belangrijker dan een cadeau.»

Wat ontroert je in je vriendin? «Haar empathie. Ik ken niemand die zo begaan is met andere mensen, die zoveel nadenkt over anderen, hoe het met ze gaat, hoe ze iets voor iemand zou kunnen betekenen.»

Heb je een terugkerende droom? «Ik droom wel eens dat ik in de klas zit met alleen een T-shirt aan – en verder naakt ben. Wat zegt dat over mij? Ik ben fysiek kwetsbaar, als je mij aanraakt dan raak je mij echt aan. Er zit geen *chubby* vet omheen. Mijn borst, mijn zonnevlecht zeg maar, daar ben ik heel kwetsbaar. Als Anna daar haar hand legt, zeg ik: 'leg 'm maar iets hoger of lager'. Het voelt daar niet prettig.»

Heb je succes bij vrouwen? «Het schijnt. Weet je, ik heb het niet door, het wordt mij vaak verteld dat het zo is. Ik denk dat

ik met een vrouw in gesprek ben en dan zegt iemand anders dat ik versierd werd. Ik heb ook heel lang niet doorgehad dat Anna mij wilde. Vroeger stond ik met mijn beste vriend Bram in het halletje voor de spiegel en lachten we elkaar uit, want de een was nog lelijker dan de ander. Nog steeds zie ik mezelf als die jongen. Ik heb ook nooit sjans. In het verleidingsspel ben ik bijna als een autist: oké, ze knikt met haar hoofd, ja ze heeft haar lippen iets van elkaar, ze knikt, ze is aan het luisteren, ze lacht... Zo moet een autist denken, zo moet ik ook denken om te weten of een vrouw mij leuk vindt. Ik heb zelf nog nooit iemand versierd. Ik ga ervan uit dat het niet lukt, dat ik word afgewezen.»

«IN HET VERLEIDINGSSPEL ben ik bijna als een autist»

Wie was je eerste? «Een serveerster in het café waar ik werkte. Ik weet nog dat ik glazen aan het spoelen was – zij werkte op het terras. En zij was in alles het stralende middelpunt, ik vond haar ook zo onwaarschijnlijk knap. Als ik glazen spoelde, kon ik stiekem naar haar kijken. Het was een totale verrassing voor mij toen bleek dat ze mij ook leuk vond. Ik was achttien en had nog nooit een meisje gezoend.»

Welke rol wil je nog spelen? «Joran van der Sloot. Die is zo raar en verknijpt. Het ene moment intelligent en dan weer ontstellend dom. Dat lijkt me interessant.»

Welke eigenschap heeft je er altijd doorheen gesleept? «Vertrouwen. De wetenschap dat het wel goed komt. Ik ben wel gespannen voor een première, heb wel eens een trillend been, maar ik ben niet onzeker. Ik hoef niet bang te zijn dat het misgaat, want de ervaring leert dat het niet misgaat. Niet alleen bij mij, maar bij iedereen. Acteurs blunderen niet tijdens een voorstelling. Onzekerheid kan een functie hebben, dat je je goed voorbereidt. Maar ik heb me goed voorbereid, denk ik dan. Ja, misschien stort het dak in, nou dan stop je en ga je naar huis.»

Hoe gelukkig maakt zelfvertrouwen?

«Het helpt mij om gevoelens in perspectief te zetten. Op de middelbare school, bijvoorbeeld, was ik echt niet zo gelukkig. Ik was de kleinste bij gymles. Ik had niet echt vrienden, en werd een beetje gepest. En toch dacht ik: het zit ook een beetje in mij, ik weet ook niet hoe ik me moet wapenen. Maar dat ik me zo voel, betekent niet dat ik de rest van mijn leven ongelukkig hoeft te zijn. Sommige acteurs van mijn leeftijd gaan nu waanzinnig hard. Robert de Hoog bijvoorbeeld, hij is 22 en heeft al een Gouden Kalf. Daar zou ik onzeker van kunnen worden. Maar dat is zijn pad, wat ik doe is het mijne. Het komt goed.»

Wanneer heb je voor het laatst gehuild?

«Ik las een interview in de *Viva* over een vrouw die haar vriend verloor door een auto-ongeluk. Ze stuurde hem een sms'je: *wat wil je eten?* Hij antwoordde: *lekker biefstukje*. Dat was het laatste wat ze van hem hoorde. Maanden later sliep ze nog in zijn T-shirt en praatte ze

tegen hem, terwijl hij er niet meer was. Dan denk ik terug aan het auto-ongeluk van een goede vriendin van mijn moeder – ze is frontaal op een vrachtwagen geklapt.»

Heb je wel eens een psycholoog bezocht?

«Nee. Mijn moeder is psycholoog; ik ben het gewend om alles tot in den treure bij mezelf te analyseren. De vragen bij ons thuis waren altijd: 'Hoe gaat het met je?' 'Nee, hoe gaat het nou echt?''

Hoe vond je het om geïnterviewd te worden?

«Ja... (lange stilte) Weet je, dit interview... ik zou dit uit mezelf nooit doen. Ik vind het heel leuk om hier met jou te praten, en misschien krijg ik er inzichten door, maar dat dit in een blad verschijnt. Ik vind het heel raar en oninteressant om over mezelf te praten. Dat mensen dit over mij willen lezen.» ■

Het toneelstuk *Rain Man*, waarin Benja samen met Anna Drijver en Paul R. Kooij de hoofdrol speelt, gaat 19 februari in première in Utrecht. Check: www.deutrechtsspelen.nl